

Isus dorea binele oamenilor

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! de câte ori am vrut să strâng _____ și n-ați vrut!” (Matei 23:37)

Sâmbătă dimineața, în timpul Școlii de Sabat sau al serviciului divin, prin fața ușii de la intrarea unei biserici adventiste de ziua a șaptea se văd trecând tineri care se dau cu skateboardul.

De ce? Pentru că sala în care se adună biserica se găsește în incinta unui centru de tineret situat chiar lângă un parc de skateboard. Și, dacă vă gândiți că huruitul plăcilor îi deranjează pe cei dinăuntru, vă înșelați!

În efortul de a reduce rata delincvenței printre tineri, administrația orașului respectiv a amenajat un parc care să le ofere tinerilor posibilitatea de a se recrea într-un mod sănătos. După aceea, a dorit ca o biserică să-și susțină serviciile religioase în centrul de tineret. Conducătorii orașului au considerat că prezența unei biserici va avea o influență morală pozitivă asupra tinerilor care veneau în parc. Au trimis această solicitare mai multor confesiuni religioase, dar a acceptat-o numai una dintre ele: cea care organizează Școala de Sabat și care se închină sâmbăta.

Membrii bisericii adventiste de acolo au fost încântați să se mute în centrul de tineret, pentru că-și doreau să lucreze cu tinerii din parc. Definiția lor pentru biserică este următoarea: biserica este o comunitate care nu există pentru sine. Lucrul acesta ar trebui să-l înțelegem cu toții!

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

1. Citește Iona 3:4–4:6. Ce problemă gravă de atitudine avea profetul acesta?

În Iona 4, se spune că profetul Iona s-a așezat la răsărit de Ninive. Transmise mesajul de avertizare din partea lui Dumnezeu, că cetatea avea să fie distrusă. Acum, reflecta la tot drumul pe care-l străbătuse, la împotrivirea lui de a veni în Ninive, la încercarea de a scăpa de corvoada aceasta, la insistența lui Dumnezeu de a-l convinge să-și îndeplinească misiunea, la cele trei zile petrecute în burta peștelui și la călătoria lungă până la cetate. *Și pentru ce se zbătuse el atât? Ca acum să afle că Dumnezeu S-a răzgândit și dorea să le arate har unor ticăloși?* Locuitorii cetății se pocăiseră, dar Iona se simțea înșelat, înjosit și folosit. Se așteptase ca distrugerea acestei cetăți păgâne, cu 120 000 de locuitori, să scoată în evidență preferința lui Dumnezeu pentru poporul Său ales și să-i stingă ura pentru niniveni.

2. Citește Luca 19:38-42. Care este atitudinea lui Isus față de cetatea Ierusalim?

La opt sute de ani după Iona, Isus, călare pe un măgar, străbate coasta dealului care dă spre Ierusalim. Se aud strigăte de laudă pentru „Împăratul care vine în Numele Domnului” și de speranță că va fi „pace în cer și slavă în locurile preaînalte” (Luca 19:38). În toiul ovațiilor, când zărește cetatea, El Se oprește și plânge pentru ea, zicând: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!” (Luca 19:42).

Observă contrastul. Iona a ascultat porunca Domnului cu reticență, fără să-i pese de locuitorii cetății Ninive. Isus S-a apropiat de Ierusalim cu o singură povară pe suflet: ca iudeii să primească mântuirea pe care le-o oferea cu un preț atât de mare.

Două cetăți: Ninive și Ierusalim. Doi mesageri: Iona și Isus. Diferența este evidentă. Isus exemplifică atitudinea altruistă și iubitoare care dorește binele oamenilor. Să avem și noi aceeași atitudine față de cei pierduți!

Ce legătură există între egoism și o atitudine de indiferență față de mântuirea altora?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că motivația și scopul au o importanță vitală în interacțiunea cu oamenii.

La nivelul sentimentelor: Să aprecieze puterea și influența pe care le are cineva atunci când le arată oamenilor o iubire autentică, dovedind că îi pasă de ei și că le dorește binele.

La nivel practic: Să descopere metodele de *a le arăta* oamenilor că le pasă de ei, nu doar de *a le spune* acest lucru.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Asocierea cu alții pentru un scop

- A. Oferă exemple de situații în care Isus le-a arătat oamenilor că le dorea binele. De ce unii au răspuns pozitiv, iar alții, negativ?
- B. Este greșit să căutăm binele spiritual al oamenilor în timp ce acționăm pentru binele lor fizic? Ar trebui ca aceste două activități să fie cu totul separate? Argumentează.

II. Sentimente: Să le dorim binele în mod sincer

- A. Mulți îi privesc pe creștini cu scepticism și simt că în spatele binefacerii lor stă prozelitismul. Cum să evităm să le trezim oamenilor sentimentul că-i privim ca pe niște potențiali convertiți – ca pe niște cifre statistice ale unui eventual botez – și nu ca pe niște prieteni autentici?
- B. Cum îi putem dori binele unei persoane antipatice sau care ne-a făcut un rău?

III. Practic: O purtare de grijă activă

- A. Cum le putem demonstra oamenilor că le dorim binele?
- B. Ce pași ar trebui să urmeze biserica pentru a fi privită ca o biserică ce dorește binele oamenilor?

Rezumat: Oamenii stabilesc contacte între ei din diverse motive – pentru a socializa, pentru afaceri, pentru a-și crea o rețea de cunoștințe la care să apeleze în diferite scopuri etc. Creștinii stabilesc contacte cu alți oameni fiindcă vor să le arate iubirea lui Hristos, pentru că le pasă în mod sincer de ei și le vor binele cel mai înalt.

Un lepros se apropie de Isus și-L roagă să-l vindece. Oricine știa că acel om ar trebui să stea departe de ceilalți. *Cu toate acestea*, Isus, Cel curat, Se atinge de el și-l vindecă (Matei 8:1-4). Petru se dezice de Isus de trei ori în timpul judecării Sale (Ioan 18). *Cu toate acestea*, după ce-i cercetează inima, Isus îl reprimă în slujba Sa (Ioan 21). Biserica din Corint nu pune preț pe autoritatea și pe influența lui Pavel. *Cu toate acestea*, apostolul continuă să o slujească (2 Corinteni 12:14,15).

Atitudinea subliniată de expresia „cu toate acestea”, sau „în pofida acestui fapt”, este esențială pentru manifestarea caracterului Aceluia care dorește binele oamenilor.

„Milioane și milioane de suflete gata să piară, legate în lanțurile neștiinței și ale păcatului, n-au auzit niciodată despre iubirea lui Isus pentru ele. Dacă am fi în situația lor, ce am dori să facă pentru noi? Atât cât stă în puterea noastră, avem obligația imperioasă să facem totul pentru acești oameni. Regula de viață a lui Hristos, în fața căreia, în ziua judecării, fiecare va sta sau va cădea, este aceasta: «Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel» (Matei 7:12).” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2014, p. 610

Regula de aur este indispensabilă pentru slujitorul lui Dumnezeu: gândul lui trebuie să se îndrepte mai întâi spre binele celorlalți, nu spre al său.

3. Citește Matei 5:43-47; Luca 6:27,35; 23:34. Ce principiu important subliniază Isus aici, legat de atitudinea noastră față de o anumită categorie de oameni?

Isus ne cheamă să-i iubim pe oameni și să fim buni cu ei, *în pofida faptului că ei ne urăsc sau ne dușmănesc*. Isus asociază aceste fapte și această atitudine cu caracterul lui Dumnezeu: „Voi însă iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi” (Luca 6:35).

Cum înțelegem afirmația că Dumnezeu este „bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi”? Cum ne ajută ea să răspundem, de exemplu, la întrebarea: „De ce prosperă oamenii răi”? Ce clarificare în plus găsim în Romani 2:4?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Filipeni 2:3-5

Ideea de bază: Factorul principal la care este necesar să fim atenți atunci când interacționăm cu oamenii este motivația. Ellen G. White afirmă că Mântuitorul interacționează cu oamenii „ca unul care le dorea binele” (*Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98). Dacă nu urmărim niciun scop, nu reușim să ne facem remarcați în marea masă de oameni. Creștinii au însă o chemare mai înaltă: să stabilească relații cu oamenii pentru a le arăta compasiune și iubire.

În această ocazie, studiați în profunzime exemplul dat de Isus: compasiunea Sa, iubirea Sa, grija Sa. Descoperiți împreună metodele de a urma exemplul Său.

Discuție introductivă: Expresia „epuizarea compasiunii” se referă la procesul în care nivelul de compasiune al unei persoane scade treptat. Pentru cei care lucrează în sistemul medical și în cel de asistență socială, noțiunea aceasta are o semnificație clinică precisă, însă ea a ajuns să se refere și la insensibilitatea oamenilor, în general, față de nevoile altora și la tendința de a le întoarce spatelul celor loviți de sărăcie sau de criză, ignorându-i.

Organizațiile umanitare, care depind în activitatea lor de donații, sunt într-o permanentă căutare de metode de sensibilizare a populației pentru a-i convinge pe oameni să răspundă la nevoile altora. Riscul este ca aceștia, în timp, să devină insensibili și să refuze să mai privească imagini cu semeni de-ai lor care suferă.

Apostolul Iacov scria: „Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele și unul dintre voi le zice: «Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!» fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?” (Iacov 2:15,16). Avem oare aici un prim exemplu de „epuizare a compasiunii”?

Ellen G. White îi îndeamnă pe membrii bisericii lui Dumnezeu să calce pe urmele lui Isus: „Cu inimi pline de milă și compasiune, ei trebuie să lucreze pentru cei care au nevoie de ajutor, făcându-le cunoscută păcătoșilor iubirea Mântuitorului. O asemenea lucrare cere eforturi neobosite, dar aduce o răsplată bogată. Cei care se angajează în această lucrare cu inimi sincere vor vedea suflete câștigate la Mântuitorul; căci influența care însoțește împlinirea

De la Isus știm că poruncile cele mai mari din lege sunt să-L iubim pe Dumnezeu și să-l iubim pe aproapele nostru (Luca 10:27,28). Tot de la El știm și cine este aproapele nostru. Totodată, viața Sa a fost, de la început până la sfârșit, o expresie a iubirii curate a unui Dumnezeu care este dragoste (1 Ioan 4:16). Prin urmare, dacă vrem să reflectăm caracterul lui Dumnezeu, dacă vrem să le arătăm altora cum este El în realitate, trebuie să fim iubitori.

Dar și reciproca este adevărată. Motivul invocat cel mai frecvent de oameni pentru a-L respinge pe Isus – și creștinismul în general – este purtarea respingătoare a celor care se declară creștini.

4. Gândește-te la istoria lumii sau la ce se întâmplă în zilele noastre și dă câteva exemple de fapte îngrozitoare făcute de așa-ziși creștini, uneori chiar în Numele lui Isus. Ce avertizări găsim în acest sens în Daniel 7:24,25 și Romani 2:24?

Nu este de mirare că, de-a lungul timpului, mulți oameni au devenit ostili creștinismului. Imperativul de a-L reprezenta corect pe Domnul Hristos prin viața noastră este, astfel, cu atât mai important. Iar metoda cea mai eficientă este aceea de a le arăta oamenilor dragostea așa cum le-a arătat-o El.

5. Citește 1 Corinteni 13. Ce spune Pavel că este dragostea? Ce spune el că nu este dragostea? Ce schimbări trebuie să faci pentru a manifesta această dragoste?

practică a însărcinării divine este irezistibilă.” – *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 81–82

De discutat:

1. Ce înseamnă să avem „inimi pline de milă”? La ce acțiuni ne conduce mila?
2. Cum putem evita „epuizarea compasiunii”?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Ca adventiști de ziua a șaptea, am insistat uneori atât de mult pe ideea separării de lume, încât am ajuns să nu mai fim sare și lumină în societate. Împreună cu grupa, studiază chemarea pe care ne-a făcut-o Hristos de a trăi pentru un scop precis – de a fi mâinile, picioarele și vocea Sa printre oameni, demonstrându-le în moduri concrete că le dorim binele.

Comentariu biblic

I. Interacțiune cu un scop precis

(Recițiți Matei 23:37; Luca 15:1,2 și 1 Corinteni 5:9,10,12 în cadrul grupei.)

În Matei 23:37, Isus suspină: „Ierusalime, Ierusalime...”, deplângând faptul că atât locuitorii Ierusalimului, cât și poporul iudeu respinseseră dragostea Sa. Pentru a ilustra dorința Lui de a-i strânge lângă Sine în siguranță, El folosește metafora unei găini care-și strânge puii sub aripi.

Pe tot parcursul lucrării Sale, Mântuitorul Și-a exprimat dragostea în moduri palpabile. Să luăm, de exemplu, obiceiul Său de a sta la masă cu oamenii. Și astăzi, în multe culturi, actul de a lua masa cu o persoană are semnificații bogate. În vremurile biblice, acesta era un simbol al acceptării reciproce și o ocazie de consolidare a relațiilor de prietenie și a legăturilor sociale. Luca descrie numeroase scene de acest fel (vezi, de exemplu, Luca 5:27-32; 7:36-50; 9:10-17; 11:37-52; 14:1-24; 22:14-38; 24:28-32).

Conducătorii religioși L-au criticat cu asprime pentru că stătea la masă cu păcătoșii: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei” (Luca 15:2). Legile lor rituale legate de alimentație nu le permiteau iudeilor credincioși să stea la masă cu cei care nu erau iudei. Conducătorii religioși nu-l puteau reproșa lui Isus că ar fi călcat această lege, dar îi reproșau că lua masa cu iudeii păcătoși. Erau indignați să-L vadă stând în compania vameșilor, a prostituatelelor și a altor oameni de acest gen. Răspunsul Său repetat a fost acela că venise tocmai pentru a-i căuta pe copiii Săi pierduți în păcat.

6. Citește Marcu 8:22-25. Ce lecție spirituală putem desprinde din faptul că orbul nu a fost vindecat pe deplin la prima atingere a lui Isus?

După ce a pus salivă pe ochii orbului și și-a pus mâinile peste el, Isus l-a întrebat: „Vezi ceva?” (Marcu 8:23). Minunea aceasta se aseamănă oarecum cu vindecarea surdomutului din Decapole, petrecută cu puțin timp înainte (vezi Marcu 7:31-37), dar diferă de toate celelalte minuni de vindecare consemnate deoarece vindecarea a avut loc în două etape.

7. Citește Marcu 8:23,24. De ce crezi că, inițial, omul a spus că oamenii i se păreau ca niște copaci?

„Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci” (Marcu 8:24). Își putea da seama că erau oameni numai după faptul că se deplasau. Ce aplicație spirituală poate avea acest incident? Ni se poate întâmpla ca, după ce Isus ne redă vederea spirituală, să nu fim totuși refăcuți complet. Oamenii ni se pot părea niște „copaci”. Încă nu-i vedem așa cum sunt ei în realitate, cu nevoile lor reale. Îi considerăm niște lucruri, niște numere, niște obiecte pe care vrem să le aducem în biserică, poate pentru a avea un număr mai mare de botezuri sau pentru a ne face o imagine bună. Când vor vedea atâta interes egoist în jur, mulți oameni vor decide, probabil, să plece din biserică!

8. Recitește Marcu 8:25. Ce motive ar fi putut avea Isus ca să-l vindece pe acest orb în două etape?

Să studiem puțin contextul. Chiar înainte de minunea aceasta, Isus a abordat un alt fel de orbire. El le-a dat ucenicilor un îndemn pe care aceștia nu l-au priceput: „Luați seama să vă păziți bine de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod!” (Marcu 8:15). Primul lor gând a fost că nu aveau destulă pâine pentru călătoria cu corabia. Dar Isus le-a spus: „Aveți ochi și nu vedeți?” (Marcu 8:18).

Nu numai cei din afara bisericii au nevoie de atingerea vindecătoare a lui Isus. Și în biserică există „orbi”. Membrii bisericii cu probleme de „vedere”, pentru care oamenii sunt o statistică sau niște obiecte, nu sunt preocupați de faptul că mulți membri botezați de curând părăsesc biserica. Ei au nevoie de a doua atingere a lui Isus, ca să vadă mai clar și să-i iubească pe alții așa cum i-a iubit El.

Da, urmașii lui Isus trebuie să fie atenți să nu se așeze în calea ispitei. Dar aceasta nu înseamnă că ar trebui să se izoleze într-un glob de sticlă. În prima sa Epistolă către corinteni, de teamă că sfaturile sale anterioare ar fi putut fi înțelese greșit, Pavel le dă credincioșilor următoarele clarificări:

„V-am scris în epistola mea să n-aveți nicio legătură cu curvarii. Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia sau cu cei lacomi de bani sau cu cei hrăpăreți sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume...

În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară?” (1 Corinteni 5:9,10,12)

Pavel îi lămurește că sfatul său se referă strict la asocierea cu cei din biserică a căror influență putea fi dăunătoare și că nu era vorba despre o interdicție de a se asocia cu oamenii din afara bisericii.

De discutat: De regulă, ne punem problema pericolelor asocierii cu cei necredincioși. Discută împreună cu membrii grupei tale despre pericolele *ne-asocierii* cu cei necredincioși, ale izolării de ei. Exemple de pericole de acest fel: concentrarea atenției asupra noastră, pierderea din vedere a misiunii noastre pentru cei care nu-L cunosc pe Isus. Ce alte exemple de pericole puteți da?

II. Să le dorim binele

(Recitați Matei 5:43-47 în cadrul grupei.)

Moise le-a dat israeliților următoarea învățătură: „Să nu te răzbuni și să nu ții neceaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul” (Leviticul 19:18). Sfatul său este bun, dar precizarea „pe copiii poporului tău” lasă loc la interpretări de genul: „Eu îl iubesc pe aproapele – pe unul dintre copiii poporului meu –, dar pe dușmanul meu îl urăsc.”

După câteva secole, Isus lămurește lucrurile. El repetă obligația de a ne iubi aproapele (Matei 12:31; Matei 22:39), dar o duce un pas mai departe. Nu lasă loc la interpretarea prea îngustă a termenului „aproapele”, în sensul de om „dintre-ai noștri”. În parabola samariteanului milos, spre exemplu, Isus arată că termenul „aproapele” îi cuprinde și pe străini și chiar pe dușmani – toate persoanele de care ne-am înstrăinat (Luca 10:25-37). Și, ca să elimine orice îndoială, El spune răspicat: „Iubiți pe vrăjmașii voștri” (Matei 5:44).

De discutat: Știm, ca teorie, că ni se cere să le dorim binele oamenilor și chiar dușmanilor și persoanelor care ne sunt antipatice. Dar cum putem să le dorim binele, când simțăminte noastre ne împing în altă direcție?

9. Citește Filipeni 2:3-5. Care sunt principiile enunțate aici și de ce ne sunt recomandate nu doar în relațiile cu frații de credință, ci și în cele cu ceilalți oameni?

În viața Sa pe pământ, Isus nu s-a gândit la Sine. Agenda Lui era plină cu activități care urmăreau binele altora. De numeroase ori, răspundea și la solicitări „neanunțate”, ca de exemplu cererea lui Iair de a veni repede acasă la el ca să-i vindece fiica. În ce timp ce încerca să rezolve această problemă, a apărut o altă solicitare, „neanunțată”, din partea unei femei care avea o hemoragie de doisprezece ani. (Citește Marcu 5:21-43.)

Membrii bisericii sunt inima și mâinile lui Isus pe pământ. Isus a iubit oamenii mai mult decât orice, iar biserica Sa, dacă este cu adevărat a Sa, îi va iubi la fel.

Bisericile își fac planuri și își stabilesc obiective, și este bine că procedează astfel. Totuși, uneori, dragostea necondiționată pentru oameni ne va determina să ne abatem de la planurile noastre inițiale, mai ales dacă acestea nu ne mai lasă timp să arătăm dragostea lui Dumnezeu. Pentru multe biserici, botezurile sunt o prioritate. Este frumos să avem multe botezuri. Ele sunt o împlinire a trimeriei din Matei 28:19. Dar din ce motiv își dorește biserica ta să aibă botezuri? Pentru binele ei? Ca să aibă o imagine bună și să fie apreciată de pastor? Sau pentru că-și dorește sincer ca oamenii din jur să se bucure de o „viață din belșug” prin acceptarea lui Isus (Ioan 10:10) și să primească tot ce oferă El, spre binele lor?

O biserică a organizat o masă pentru săraci într-o zonă de la periferia orașului. La un moment dat, pastorul a spus: „Nu are rost să continuăm activitatea aceasta, dacă nu se botează nimeni.” O altă biserică s-a mutat într-o clădire nouă, de care membrii erau foarte mândri. Pastorul i-a îndemnat să-i invite pe prietenii lor la evenimente precum Școala biblică de vacanță sau seminare de sănătate, ca să se familiarizeze cu atmosfera de biserică. Prima lor grijă a fost ca nu cumva să se murdărească și să se uzeze covorul cel nou sau să se deterioreze toaletele. Compară aceste două biserici cu biserica de lângă parcul de skateboard!

Recitește pasajele studiate astăzi. În care dintre atitudini te regăsești? Cum ne putem forma obiceiul de a renunța la noi înșine și de a manifesta aceste trăsături?

3. APLICAȚIA

Daniel și prietenii lui au rămas fideli convingerilor și moștenirii lor spirituale și, totodată, s-au implicat activ în problemele cetățenești și politice ale Babilonului. Daniel a dovedit că a dorit binele diferiților împărați sub a căror domnie a trăit: le-a interpretat visele și le-a transmis mesajul de la Dumnezeu. De asemenea, activitatea administrativă a acestor patru tineri s-a dovedit o binecuvântare pentru Babilon.

De discutat:

1. Ce alte personaje biblice au demonstrat că doreau binele oamenilor din jurul lor?
2. Sunt considerați adventiștii de ziua a șaptea niște oameni care doresc binele altora? De ce da sau de ce nu?
3. Ce face biserica voastră pentru a căuta binele concetățenilor voștri? Ce pași puteți urma pentru a dovedi clar acest lucru?

4. PRACTIC

La această secțiune, partea practică stă în alcătuirea unui plan de acțiune prin care să le arătăm oamenilor că le dorim binele. Încurajează-i pe membrii grupei să se roage și să-și pună creativitatea la lucru pentru a realiza această activitate:

Invită-i pe participanți să-și imagineze că biserica lor dispune de toate resursele necesare – bani, timp, oameni. Care ar fi atunci strategia ei misionară? Dacă ai o grupă numeroasă, formează echipe de două-trei persoane. Dacă este posibil, oferă-le câte o foaie de hârtie și un instrument de scris.

Invită-i să alcătuiască un plan pe doi ani pentru activitatea misionară a bisericii, în care să țină cont de învățăturile din studiul de față. Evident că nu vor putea întocmi un plan foarte detaliat, dar îl pot gândi în linii mari. Care ar fi pașii principali de urmat? Cine ar putea să se implice?

După 15 minute, reunește grupa și cere-le să-și prezinte planul. Dezbateți planurile prezentate.

La final, amintește-le că, deși biserica voastră nu dispune de resurse nelimitate, Dumnezeu dispune de tot ce avem nevoie. El va binecuvânta planurile alcătuite după voia Sa.

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, ed. 2010, pp. 11–18, iar din cartea *Viața lui Iisus*, capitolul „Îți mai lipsește un lucru”, ed. 2014, pp. 492–496.

„Pentru a ajunge la oamenii din toate clasele sociale, trebuie să mergem acolo unde se află ei, fiindcă rareori ne vor căuta din proprie inițiativă. Nu numai de la amvon sunt atinse inimile bărbaților și ale femeilor de adevărul divin. Hristos le-a trezit interesul mergând în mijlocul lor ca unul care le dorea binele. Îi căuta zi de zi la activitățile lor preferate și manifesta un interes neprefăcut față de ocupațiile lor vremelnice.” – Ellen G. White, *My Life Today*, p. 186. Cât de adevărat este că oamenii, din motive diverse, rareori ne caută din proprie inițiativă! Este necesar să imităm exemplul lui Isus, care a venit pe pământ și a coborât până la nivelul nostru. Dintr-un anumit punct de vedere, lucrul acesta n-ar trebui să fie, pentru noi, prea greu. Sunt atât de mulți oameni care au atât de multe nevoi! Planeta aceasta este un loc lovit de suferință, devastat, unde trăiesc oameni răniți și năpăstuiți care, în unele cazuri, tânjesc după cineva care să-i asculte, după cineva cu care să stea de vorbă, după cineva căruia să-i pese de ei. Noi, membrii bisericii, ar trebui să fim capabili să le oferim, într-o anumită măsură, ajutorul de care au nevoie. Să avem grijă să nu ne facem vinovați de greșeala cu privire la care ne-a avertizat Iacov: să avem credință, dar să ne lipsească faptele care să o dovedească. Interesant este că apostolul nu a dat această avertizare când discuta despre alimentație, îmbrăcăminte sau comportament, ci în contextul ajutorării persoanelor în nevoie. (Vezi Iacov 2:14-17.) Oricine poate declara că are credință. Adevărata dovadă a credinței este însă modul cum ne purtăm cu semenii noștri.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 17–23

1. De ce îl ura Ahab pe profetul Mica?
2. Ce fel de lucrare a realizat împăratul Iosafat pentru popor?
3. De la cine a primit împăratul Ioram o scrisoare?
4. Cine a fost uns împărat sub pază militară?

Viața lui Iisus, capitolul 85

5. Cum trebuie să ne mărturisim păcatele ascunse? Dar pe cele publice?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Care este diferența dintre Iona și Isus în ce privește atitudinea față de păcătoși?	Ce lecție învățăm din compararea celor două atitudini – a lui Iona și a lui Isus?
2	Ce atitudine ne recomandă Isus să avem față de cei care sunt greu de iubit?	Ce fel de oameni crezi că sunt greu de iubit și cum am putea totuși să-i iubim?
3	Care este motivul – adesea real – invocat de cei care-L resping pe Isus și creștinismul?	Ce este de făcut atunci când un credincios sau o biserică Îl reprezintă greșit pe Dumnezeu?
4	Oare de ce nu a fost vindecat orbul la prima atingere a lui Isus?	Ce lecții am putea învăța din această vindecare în două etape?
5	Care sunt principiile enunțate în Filipeni 2:3-5 și de ce ne sunt recomandate?	Cum influențează aceste principii relațiile noastre cu ceilalți oameni?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Ce poate face biserica voastră pentru a fi orientată către oameni, nu către sine?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru misiunea dată, de a-i sluji pe oameni!
2. Să ne rugăm pentru cei din cauza cărora alții Îl resping pe Isus!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Măine este Ziua prevenirii abuzului